

AUGUSTIN

Zpravodaj farnosti svatého Augustina v Brně

červenec, srpen 2026

Neptej se, proč jsem to musel být právě já

„Mnoho bylo mých plánů, ale všechny byly podmíněny vůlí Boží.“ – Jan Bula

Vsobotu 6. června konečně nadešla dlouho očekávaná mimořádná událost brněnské diecéze, ale i celé české církve – blahořečení komunisty umučených kněží Jana Buly a Václava Drboly. Blahořečení se uskutečnilo na brněnském výstavišti a na tuto slavnost přišlo téměř 300 kněží a více než 13 000 věřících.

Slavnost se nesla v duchu tří jednoduchých hesel, která vystihují oba nově blahořečené – věrnost pravdě, síle lásky a moci odpuštění. Mši svatě předcházela předprogram, který zahájil brněnský biskup Pavel Konzbul.

Na začátku programu přijel na pódium pošťák, který donesl tři indicie – karty, rodokmen a brýle. Mnoho z nás si řeklo: „Co to má znamenat?“ Za chvíli jsme se to dozvěděli. Svůj příběh nám vyprávěla paní, která je od dětství na vozíčku. Svůj vozík nebere jako žolíka, ale ani jako černého Petra, je to prostě jedna karta, se kterou má hrát. Nepředstírá, že život je snadný, ale tato karta patří k ní. Možná právě z těchto karet Bůh udělá něco většího, něco, co si ani neumíme představit.

Poté nás oslovili svým příběhem manželé Fürstovi, kteří ke svým třem dětem přijali do pěstounské péče další tři děti. Dali jim mnoho lásky, ale přesto je jedno z dětí opustilo, jakmile dovršilo 18 let. Ale ne natrvalo; láska, kterou do těchto dětí vložili, se nikdy neztratí. Dnes se navštěvují i s tímto, na čas ztraceným, chlapcem.

A nakonec sdílela své svědectví z obyčejného života paní, která dokázala odevzdat Ježíši svou bolest a rozhodla se odpuštění. A najednou se začala cítit svobodná a vidět svět v plné barvě.

Na závěr dopoledního programu byl ještě promítán krátký film o životě obou kněží a proběhl rozhovor s dětmi na téma „Kdo je to blahořečený?“

V polední pauze zvláště děti ocenily nafukovací skákací hrady či řízení autíček. Pro dospělé byly připraveny stánky s knížkami a upomínkovými předměty

s tematikou Jana Buly a Václava Drboly.

Odpoledne pak byla sloužena slavnostní mše svatá za doprovodu Schooly brněnské mládeže. Mši předsedal papežský legát kardinál Michael Czerny, který je rodákem z Brna. K moravské metropoli se hrdě hlásí a sám přiznal, že se v Brně stále cítí doma a na tuto příležitost si pilně opakoval češtinu. Náš biskup Pavel Konzbul jej přivítal slovy: „Dear Cardinal Michael, welcome to štátl.“ Při mši použil kalich, který používal kněz Drbola.

Vlastní blahořečení proběhlo na začátku mše. Byla přečtena bula o beatifikaci, kterou v říjnu 2025 schválil papež Lev XIV. Jan Bula byl farářem v Rokytnici nad Rokytnou a Václav Drbola v Babicích. Oba byli pro svou obětavou povahu oblíbeni u svých farníků, pracovali s mládeží a nebáli se, i přes výhrůžky, přečíst pastýřský list „Hlas biskupů a ordinářů věřícím v hodině velké zkoušky“. Za tuto svou „činnost“ byli oba zatčeni a po tzv. babických vraždách odsouzeni k trestu smrti. Před svou smrtí dokázali svým trýznitelům odpustit.

Po mši svaté byly ostatky Václava Drboly a kousek primičního ornátu Jana Buly (jeho hrob zůstal neznámý, tak jak to sám předpověděl) slavnostně přeneseny do improvizované kaple s orelskou stráží v pavilonu Z. Zástupy lidí si rády vystály frontu na uctění památky těchto kněží a již prosily o jejich přímluvu do svého života.

Po skončení programu si děti ještě užily sportoviště a mládež se zaposloučala do koncertu Michala Horáka na venkovním pódiu. A my rodiče jsme se zastavovali a zdravili se všemi známými.

Na závěr jsme spolu se všemi účastníky dostali dopis od brněnského biskupa, abychom to, co jsme dnes prožili, přenesli do svých životů – především pevnost ve víře a příklad odpuštění. Odpuštění totiž osvobozuje srdce a umožňuje začínat znovu.

...pokračování na str. 2

Slovo úvodem

Milí farníci, dostalo se mi daru strávit necelý týden v horách. Venkovní teplota nepřesáhla 25 stupňů. Ale především jsem obdivoval nový klenot Krkonoš: mariánský sloup Panny Marie Královny hor. Hovořil jsem i s jeho iniciátorem, inspirátorem a donátorem a poslouchal jsem se zatajeným dechem.

Teologické poselství sloupu vychází z knihy Josefa Ratzingera „Úvod do křesťanství“: „Z bronzy odlitá Matka Boží jako trůn Boží moudrosti reprezentuje církev. Její tvář je důstojná, s mírným úsměvem pro nás a zjevným výsměchem zlu, neboť už nemá žádnou moc. Ústředním tématem je dítě Kristus s ránou v boku, s rozepjatými rukama, symbolizujícími kříž. Tímto gestem objímá celý svět. Poselstvím je radost: Je vyhráno a je jenom na nás, zda se touto Cestou vydáme,“ popsal sousoší pan Jiří Tomášek. Dřík sloupu tvoří 24 nerezových plátů, na nichž jsou ve 24 jazycích první slova Jana Pavla II. po jeho zvolení: „Nebojte se, nemějte strach z Krista!“ Zbytek doplňuje modlitba Zdravas Maria. Nerezový sloup je zaražen do velkého žulového balvanu jako hřeb do Kristova kříže a vyrůstá ve Strom života. Kámen byl nalezen pár metrů od Erlebachovy boudy a přinesla ho povodeň. „Je z velmi tvrdé žuly, váží několik tun a byl tak nepoddajný, že trvalo tři dny, než se ho podařilo provrtat. Modlitby na sloupu řezala technologie roku 2023, proces odlévání je starý tisíc let.“

Autorem je Otmar Oliva, Jiří Pavlica pro žehnání sochy zkomponoval hudbu, Filip Renč o celé realizaci – trvala 12 let(!) – natočil časosběrný dokument (uvede vbrzku ČT). Existuje speciální poštovní známka. Vznikla čtyři identická sousoší; další stojí v Marioboru, třetí v Nazaretě. Poslední bude umístěno v Assisi.

Do žáru našich dnů přece jen čas od času skane i krupěž Boží vláhy!

Váš farář
Petr Vrbacký

Stalo se

31. 5. jsme po obou dopoledních bohoslužbách měli příležitost k zakoupení produktů z trapistického opatství Nový Dvůr. Mohli jsme tak podpořit život tamní řeholní komunity.

~

Před slavností blahorečení brněnských mučedníků jsme se po skončení mše svaté modlili přípravnou nověnu.

~

O slavnosti Božího Těla navázal na slavení eucharistie obvyklý průvod s Nejsvětější svátostí a požehnáním. Jako každoročně se k průvodu připojily i děti s květinami.

~

6. 6. se na brněnském výstavišti uskutečnila slavnost blahorečení Jana Buly a Václava Drboly.

~

Farní kavárna byla 7. 6. na farní zahradě, a to i s mírně rozšířenou nabídkou.

~

21. 6. byla při všech bohoslužbách diecézní sbírka na Charitu. Po mši v 9 hod. se uskutečnilo fotbalové utkání otců proti synům.

Pokřtěni byli:

14. 6. Šimon Nantl

20. 6. Evelyn Rose Zelenka

Oddáni byli:

27. 6. Pavel Černovický
a Marie Hudcová

Gabriela Klačková

Zaznělo v kázání

„Důvěřujte Bohu i tehdy, když máte důvod k obavám. Není důležité, zda se bojím, ale komu svůj strach svěřím.“

o. Petr

„Hospodin je se mnou jako silný bojovník.“

o. Petr

„Máme čerpat sílu z víry a právě tím vzdávat Bohu čest, ... a jít Jeho cestou, neboť věříme, že Ježíš vstal z mrtvých pro naše uzdravení a spásu.“

o. Petr

Jitka Matějková

Ke svátku svatých Jáchyma a Anny 26. července 2026 vydává papež Lev Poselství ke **Světovému dni prarodičů a seniorů**. Motto 6. světového dne zní: Nikdy na Tebe nezapomenu; to vzkazuje Pán skrze proroka Izaiáše. V každém věku se můžeme považovat za Boží syny a dcery! *Martin Holík*

...pokračování ze str. 1

A tak, jak pravil ve své promluvě kardinál Michael Czerny: „Otcové Jan a Václav nás volají k odvaze zůstat pravdiví i tehdy, když je to nepopulární, k věrnosti i tehdy, když nepřináší okamžitý úspěch, a k víře, která nehledá potlesk, ale chce zůstat v souladu s evangeliem. Kéž bychom dnes dokázali ve společnosti žít to, co v naší víře vyznáváme.“

Protože nově blahoslavení žili ctnostný život, je možné uctívat jejich památku vždy 17. června.

V neděli pak proběhla děkovná mše svatá v Lukově, rodišti blahoslaveného Jana Buly. Hlavním celebrantem byl emeritní brněnský biskup Mons. Vojtěch Cikrle. Mše, která byla sloužena na pódiu před kostelem, se zúčastnilo asi 1 500 věřících a byla doprovázena scholou z Moravských Budějovic. Biskup ve své promluvě ukázal, že máme za co děkovat i za co prosit. Děkovat za naše nově blahorečené a prosit, abychom byli schopni zlu odporovat a zůstali Bohu věrni i v nejruznějších kotrmelcích, které nám život přinese. Po závěrečném požehnání byla přenesena relikvie nově blahorečených z oltáře do předem připraveného místa.

Na této významné akci se velkou měrou spolupodílela také obec, která pro každého návštěvníka připravila řízek či klobásu i tradiční poutní koláčky. Místní ZŠ zase na školní zahradě přichystala skákací hrad i stanoviště s úkoly pro děti na téma ctností: obětavost, důvěra, věrnost, pravdivost, odpuštění, laskavost a odvaha.

Všichni přítomní byli také pozváni na prohlídku Pamětní síně P. Jana Buly v nově zrekonstruované faře.

Životní příběh obou kněží si můžeme připomenout také v letních měsících:

- Šifrovací hra v regionu Moravskobudějovicka.
- Zážitková hra Nepřemožení v Brně a Jaroměřicích nad Rokytnou.
- Komiks Nepřemožení a ilustrovaná knížka pro nejmenší v knihkupectvích (nebo v Brně na Petrově).
- K zakoupení oficiální merch ke slavnosti blahorečení v kamenném obchůdku Donum na Petrově.
- Návštěva pamětní síně P. Jana Buly v Lukově – po domluvě na tel. 724 448 251 (paní Marie Václavková)

Miloslava Daňková

Osm na osmnáct ve třiceti stupních a dvanácti minutách

Letošní tradiční jarní fotbalové utkání ministranti vs. otcové mělo poněkud netradiční průběh. Mohly za to dvě zásadní okolnosti:

1. Počasí, neboť už dopoledne bylo skoro 30°C, kdy i divákům bezpečně ukrytým ve stínu stromů bylo, cit.: „strašné vedro“. O hráčích na hřišti nemluvě.

2. Počet hráčů, neboť otců bylo jen osm, zatímco ministrantů jako obvykle „jako psů“ (konkrétně osmnáct).

I byla učiněna dohoda, že první část bude dvanáctiminutovka jako „oficiální“ mač a poté bude následovat krátký přátelák s vyrovnanými silami.

„Soutěžní“ část dvojutkáni vyhráli se štěstím otcové 1:0, když střelu mířící mimo ministrantskou branku tečoval obránce přesně k tyči, s čímž gólman nemohl vůbec nic dělat. Slovy o. Petra to tedy byl ze strany ministrantů „dar“ ke Dni otců. „Nadílka“ se naštěstí nekonala, i když 2× k tomu nebylo daleko – první Tomovu střelu vytáhl gólman otců špičkou nohy na tyč, a druhou dalekonosnou, která prošla bez tečování skrze všechny hráče až k brance, se mi podařilo s not-

nou dávkou štěstí usměrnit na poslední chvíli nohou mimo tři tyče.

Pro následné přátelské utkání 2 × 15 minut otcové draftovali několik hráčů v původně modrých dresech, čímž se síly promíchaly a početně vyrovnaly. Bílý tým zahájil náparem a Pavel v brance modrého týmu měl plné ruce i nohy práce. Celkově za všechny 3 „poločasy“ zlikvidoval více než 5 tutovek bílého týmu, přičemž nejlepším zákrokem dne byla likvidace dvojitého pokusu osamocené bílého nájezdníka ve třetí části. Bílý tým svoji převahu ve druhé části zužitkoval dvěma góly, které chladnokrevně vsítil Lukáš.

Modrý tým ve třetí části zvýšil obrátky, a výsledkem bylo několik šancí a v závěru i zasloužený gól, jehož autorem byl Štěpán, který přesnou ranou k tyči zužitkoval přečíslení tří útočníků na jednoho obránce. Tím byl stanoven konečný výsledek přátelského utkání na 2:1 ve prospěch bílého týmu.

Děkujeme všem účastníkům na hřišti i na tribunách. Pokračování na podzim.

Z branky otců dění na hřišti i mimo něj pozoroval a zapsal *Zico*

„My nejsme azylový dům, my jsme rodina!“

Touto větou představuje azylový dům pro handicapované matky s dětmi ve Šluknovském výběžku jedna z jeho obyvatel v dokumentu Českého rozhlasu. A právě na tento azylový dům sv. Vincenta de Paul bude věnován výtěžek letošního farního jarmarku, který se uskuteční v neděli 30. 8. po poutní mši svaté. Svoje služby poskytuje personál azylového domu od r. 2014 podle vzoru spirituality svého patrona sv. Vincenta de Paul, který svým sestrám kázal, aby se staraly o nejchudší z chudých, o nejobozejší z ubohých, o ty, které již nikdo nechce... A právě těmi obyvatelky azylového domu, nacházejícího se v Dolním Podluží (v Ústeckém kraji – jednom z nejchudších regionů v ČR), velmi často jsou. O rozhovor jsme požádaly ředitelku domu sv. Vincenta de Paul Bc. Hanu Venturovou, která se péčí o vyčleněné matky s dětmi v tíživé životní situaci věnuje již více než 30 let a za svoji práci dostala v r. 2010 cenu Charity.

Bc. Hana Venturová (druhá zprava)
a její svěřenkyňe s dětmi

Můžete nám přiblížit, pro koho je zařízení určeno a jak se k Vám Vaše klientky dostávají?

Naše maminky, které jsou se svými dětmi u nás v péči, mají kromě těžké životní sociální situace zároveň nějaký handicap. Tím jsou ještě mnohem zranitelnější. Jde o různá mentální nebo tělesná postižení, psychiatrické diagnózy nebo neurologická onemocnění. Většinou je však jejich postižení kombinované. Maminky k nám právě pro specifickou naši domova přijímáme z celé České republiky. Často se na nás obracují i běžné domovy pro maminky s dětmi v případě, kdy maminka pobyt v jejich zařízení pro svůj handicap nezvládá. Většina našich maminek vyrůstala v dětských domovech nebo výchovných ústavech. Často pochází z

velmi složitěho rodinného prostředí, kde byly zanedbávány, týrané nebo sexuálně zneužívané. Tyto vzorce se v rodinách po generace opakují. Víme, že určitě nezvládneme vše, ale přesto bychom si moc přáli, aby bylo možné někde tento řetězec přetrnout, aby už děti našich maminek nemusel čekat stejný osud. Proto je pro přijetí do našeho domova nejdůležitější podmínkou potřebnost a handicap.

Jak dlouho u Vás maminky s dětmi zůstávají?

Podle zákona mohou klienti v azylovém domě strávit maximálně jeden rok. Toto omezení bohužel nevede k opravdové pomoci maminkám a dětem. Proto tento limit nedodržujeme a nikdy jsme nedodržovali. Žádala jsem v minulosti několik ministrů práce a sociálních věcí o změnu zákona ohledně možné doby pobytu. Částečně vyhověl až pan ministr Jurečka, který nám vzhledem k handicapu maminek povolil výjimku. Stává se, že k nám přijdou maminky s dětmi, které předtím prošly třeba i osmi domovy po celé republice. Jaký dopad to musí mít na dítě, které neustále mění prostředí a školu, ve které pak selhává? Nikde nemá domov – domov, který neměla ani jeho máma. U nás proto maminky s dětmi zůstávají tak dlouho, jak to odpovídá jejich individuálním potřebám. Považujeme za důležité, aby se děti něčím vyučily a měly tak šanci na jiný život i jinou budoucnost.

Jaké je složení personálu, který o maminky s dětmi pečuje? A co maminky nejvíce tíží, s čím potřebují pomoci? Jaké je pole Vaší působnosti?

V našem domově pracují odborní pracovníci: speciální pedagožky, sociální pracovníce, externě k nám dochází psycholog a psychiatr.

Maminky mají sice handicap, ale chtějí o své děti pečovat a s určitou mírou podpory a pomoci našich zaměstnanců to dokážou.

Naši zaměstnanci učí maminky hospodařit s penězi, starat se o domácnost, doprovázejí je na úřady, k lékaři, na soudy, pomáhají dětem s doučováním a domácími úkoly, což často není v silách maminek. Některé jsou i omezeny ve způsobilosti k právním úkonům.

Za většinou maminek se táhnou velké dluhy a exekuce. Nemají žádnou oporu rodiny, která by jim pomohla. Pro svůj

handicap jsou snadno zneužitelné. Do dluhů je často dostali jejich partneři a příbuzní, když jim nechali podepsat půjčky, které pak ale inkasoval někdo jiný a na ně pak padlo jen splácení, kterého nebyly ani schopné. Takto třeba z 50 000 Kč po všech možných sankčních poplatcích, penále apod., vznikne najednou dluh 750 000 Kč.

Pokud bychom jednoduše maminky z domova propouštěli po roce a ponechali je jejich osudu, tak bychom je jenom znovu dostávali do stejné situace, v jaké byly předtím, než se dostaly k nám.

V lokalitě, kde se náš domov nachází, se stále prohlubuje chudoba s velkým počtem sociálně slabých osob a lidí bez domova. Takže se kromě našich maminek nad rámec služby denně staráme o 5–10 rodin, které si k nám chodí pro potravinovou pomoc, hygienické potřeby a ošacení. Potřebují stejně jako naše maminky pomoc: s vyplňováním formulářů pro invalidní důchod, dávky hmotné nouze..., doprovod na úřady, pomoc se sháněním bydlení. Ve Šluknovském výběžku máme také hodně našich bývalých maminek, které nadále potřebují naši podporu.

Obyvatelky domova

Kdy maminky s dětmi opouštějí Vaše zařízení?

Každá maminka vyžaduje individuální přístup. Pokud vidíme, že maminka s dětmi už může domov opustit, tak je potřebné pomoci jí najít bydlení, zařídit byt, najít práci třeba v nějaké chráněné dílně, případně jí najít sociální službu, která by jí dál pomáhala. Často se podaří najít maminkám nějaké podporované bydlení tady v okolí. Každé mamince, která od nás odchází, vždy říkám, že už je pořád naše, vždycky si může přijít říct o pomoc, vždycky u nás bude mít domov. Jsme s mnohými maminkami a dětmi nadále v kontaktu, aby věděly, že někde mají oporu.

...pokračování na str. 4

Farní diář

15. 8.	Pout' na Staré Brno
24. 8.	Farní tábor
-28. 8.	
30. 8.	Pout' + farní jarmark

Zveme děti z farnosti od 12 let na farní tábor, který se uskuteční v posledním týdnu prázdnin na faře v Netíně. Podrobnosti naleznete na vývěsce.

Organizátorky jarmarku jako každý rok prosí o Vaše dary ve formě produktů k prodeji i o Vaši štědrost při jejich nákupu během jarmarku. Hotové výrobky na jarmark můžete přinést na faru ve dnech: 27.-28. 8. mezi 16. a 18. hod. a 29. 8. mezi 9. a 12. hod. (jedná se hlavně o cukrovinky a jiné potraviny). Výrobky lze také během prázdnin zanechat v sakristii v boxu s nápisem „jarmark“. Letos přibude i box, kam bude možné vkládat hygienické potřeby a školní pomůcky, které budou po jarmarku předány domovu sv. Vincenta de Paul.

Renata Fialová (tel: 731 611 562)

Kateřina Havlíčková (tel: 605 2451 808)

Stalo se v diecézi

Obec Osová Bítýška, kde sídlí naše Diecézní centrum života mládeže MAMRE, prožila v červnu dvě velké události. Tou první je ocenění Vesnice roku Kraje Vysočina (mimo jiné i díky skvělé spolupráci obce, farnosti a Diecézního centra mládeže) a druhou je návštěva prezidenta republiky Petra Pavla, který i s manželkou na MAMRE zavítal v rámci cesty po Kraji Vysočina (absolvovali zde například diskusi s mladými lidmi).

Dědictví františkánské rodiny včetně vzácné relikvie sv. Jana Kapistrána představuje nová výstava našeho Diecézního muzea v kryptě katedrály. Určitě stojí za návštěvu – je otevřena do 20. září.

V Dolních Kounicích v klášteře Rosa Coeli se letos už popatnácté konal Kefasfest, křesťanský multižánrový festival. Účastní se ho každoročně nejen mladí, ale také rodiny s dětmi.

Naše diecéze má deset nových kandidátů na stálého jáhna – další stupeň své formace zahájili ve Zbraslavi společně s biskupem Pavlem.

...pokračování ze str. 3

Jak je financován provoz Vašeho domova?

Naše služba je hrazena z dotace na sociální služby Ústeckým krajem. Tato částka ale zdaleka nepokryje všechny náklady na provoz našeho domova. Většinou zahrne cca 75 % nákladů, ale například před dvěma lety částka kryla pouze 47 % nákladů, což znamená, že zbývající finanční prostředky si musíme sehnat sami. Věříme ale, že nám Pán Bůh vždy pomohl a nikdy, ani ve složitých situacích, jsme nezůstali bez jeho pomoci.

Takže předpokládám, že výtěžek z jarmarku by šel na pokrytí provozních nákladů.

Ano, to je pro nás nejpotřebnější.

Před dvěma lety, kdy byl výtěžek jarmarku věnován na Mezinárodní vězeňské společenství, naši farníci využili možnosti kromě financí věnovat i školní pomůcky pro děti vězněných rodičů. Byla by pro Vás i tato forma pomoci užitečná – případně, jakou konkrétní materiální pomoc byste ocenili?

Pro naše maminky bychom velmi ocenili hygienické potřeby (šampóny, sprchové gely, mýdla, zubní pasty...) a pro naše děti bychom byli vděční za školní pomůcky (sešity, penály, pastelky, barvy, štetce, batohy,...)

Máte nějakou zpětnou vazbu, jaké jsou další osudy dětí?

Máme radost, že máme děti, které se dokázaly vyučit např. na kuchaře nebo

číšničky. V současné době se jedno naše děvče učí na pečovatelkou. Její maminka byla v dětství krutě zneužívána. A má i takový zvláštní osud – narodila se své mamince na Štědrý den ve chlévě... Její maminka bohužel zemřela. Vzpomínám také na slečnu, která k nám přišla s maminkou jako 9leté dítě, předtím žily 4 roky v Aši ve sklepě. Dnes Šárka ukončila studium logopedie na Karlově univerzitě a pracuje jako logopedka na neurologii v nemocnici.

Co Vy osobně považujete za nejdůležitější?

Pro naše maminky je nejdůležitější, aby je měl někdo v životě rád, aby se jich někdo dokázal zastat – zastat se jejich práv. Těžko mohou svým dětem vytvářet rodinu, když ji nikdy nezažily. Ony potřebují zkušenost lásky a přijetí nejdřív zakusit samy na sobě. To je největší deviza, kterou našim maminkám můžeme dát, že je má někdo rád, že za nimi někdo stojí a že je ubrání.

V úvodu zmíněný dokument Českého rozhlasu začíná slovy: „Mentálně postižené matky obvykle končí na ulici a jejich zdravé děti v ústavech.“ My bychom Vám chtěly na závěr rozhovoru poděkovat za to, že se ve svém domově snažíte dělat vše pro to, aby tomu tak nebylo a svým laskavým přístupem vracíte lidskou důstojnost přehlíženým. Přejeme hodně sil, trpělivosti a Božího požehnání pro Vaši každodenní systematickou pomoc potřebným!

Kateřina Havlíčková, Renata Fialová

Plánované akce v diecézi

- 5. 7. Pout' ke svatým Cyrilu a Metoději v Mikulčicích (hlavním celebrantem je olomoucký arcibiskup Josef Nuzík)
- 8. 7. – 12. 7. Konference Charis
- 16. 7. Kněžská pout' v Kostelním Vydří
- 18. 7. – 25. 7. Pěší pout' k Božímu milosrdenství do Slavkovic
- 16. 8. Den Brna (mše svatá s biskupem Pavlem v katedrále v 10.30 hod.)
- 20. 8. – 23. 8. Letní škola Františkovy ekonomiky
- 29. 8. Diecézní pout' rodin
- 1. 10. Setkání prvkomunikantů na Petrově

Na podzim se chystá tentokrát tematicky zaměřený pastorační veletrh, který se zaměří na pastorační rodin a manželských párů. Bude se konat na Petrově a součástí programu budou jednak přednášky, jednak workshopy a jakési „tržiště“ projektů, které pro rodiny a manžele v diecézi máme.

Více informací bude postupně zveřejněno na webu a dalších komunikačních kanálech diecéze.